

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

5. december 2017

Besvarelse af spørgsmål 16 ad L 8, stillet af udvalget den 29. november 2017

ERHVERVSMINISTERIET

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29/11-17 fra Finans og Leasing om accessoriske forsikringsformidlere, jf. L 8.

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Svar:

Forsikringsdistributionsdirektivets formål er at fremme forbrugerbeskyttelsen på området.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Udgangspunktet er, at de aktører, der ikke er forsikringsselskaber, men som distribuerer forsikringer, er forsikringsformidlere, der skal opfylde en række krav og have en tilladelse. Kravene til de såkaldte accessoriske forsikringsformidlere er mere lempelige end kravene til almindelige forsikringsformidlere.

I forhold til Finans og Leasings betragtning vedrørende fortolkningen af artikel 2, nr. 4 om accessorisk forsikringsformidling, er jeg ikke enig.

Hvis en forsikringsformidling skal kunne godkendes som accessorisk forsikringsformidling, er det en forudsætning, at forsikringen dækker risikoen på produktet (hovedydelsen).

For et leasingselskab, der leaser biler ud, er hovedydelsen en bil. Derfor er formidling af en bilforsikring tilknyttet leasingselskabets hovedydelse, og leasingselskabets formidling af bilforsikringer betegnes derfor som accessorisk forsikringsformidling.

For et pengeinstitut eller et finansieringsselskab er hovedydelsen et lån. Selvom lånet ydes til finansiering af en bil, vil en bilforsikring ikke være knyttet til hovedydelsen. En forsikring, der er tilknyttet hovedydelsen, kunne derimod fx være en forsikring, der dækker ydelserne på et lån, hvis låntager selv skulle komme i en situation, hvor vedkommende ikke har mulighed for at betale ydelserne.

Hvis man anvender Finans og Leasings tolkning af anvendelsesområdet for direktivet, vil anvendelsesområdet for forsikringsformidlere udhules.

Finans og Leasings fortolkning indebærer i princippet, at et finansierings-selskab eller et pengeinstitut vil kunne formidle en meget bred vifte af forsikringer uden at skulle opfylde kravene til almindelige forsikringsformidlere. Fx vil et finansieringsinstitut kunne kategorisere og navngive lån i henhold til en række forsikringstyper (f.eks. ”indbolån” eller ”elektroniklån”) og efterfølgende formidle forsikringerne sammen med lånene og på den måde blive kategoriseret som en accessorisk forsikringsformidler frem for som en almindelig forsikringsformidler. Det er ikke hensigten med loven.

Anvendelsen af den foreslåede definition vil endvidere have den konsekvens, at pengeinstitutter i realiteten ikke vil være omfattet af forsikringsdistributionsdirektivet. Hvis pengeinstitutters forsikringsvirksomhed kan defineres bort fra ”almindelig” forsikringsformidling, vil der ikke et regelsæt i forsikringsdistributionsdirektivet, der regulerer pengeinstitutternes forsikringsformidling. Det ville indebære forskelsbehandling mellem udbydere på området.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen